

Černí jezdci řádí

Odpolední slunce příjemně hrálo. Mirek Dušín zrovna procházel jednou z úzkých ulic poblíž svého domu, když

zaslechl vzdálené výkřiky. Zněly jako nějaké povely, ale nebylo jim rozumět.

A pak se ozvalo: „Auu!“ – „Nee! Nechte mě!“

Hlasy vycházely z vedlejší uličky. Mirek ani chvíli neváhal a rozběhl se tím směrem, aby zjistil, co se děje.